

ДВѢ ТОПОЛИ

Пятникъ.

Както въ вѣнкашиѣ-тъ природѣ, така и въ чловѣка ся случаватъ нѣкои минути горчиви и тѣжки, безъ да може и самъ да си обясни, и да си докажи отъ дѣ дохажда това.

Намъ често, въ живота ни, ся случава, да желайми, да чезнемъ, да болѣйми душевно, безъ да можемъ да си обяснимъ отъ дѣ иде това чезненіе, защо е тая болка, това душевно стѣсненіе, а пакъ нѣкоги ны намѣрва радость, веселіе, душевно расположение, иъ се пакъ безъ да му разбирами причинѣ-тъ. Има такива минути въ живота.

Може сама-та природа, може само-то вътрешно душевно чувство, да вдѣхва въ насъ това, безъ да знайми и безъ да можемъ да си дадемъ смѣткѣ. Кой знай!....

Може душа-та като е часть отъ духа, кой ни вдѣхнѣлъ Създателя, да осяща по нѣкоги такива явленія, кои на вещественно-то тѣло не сѣ достъпни. Знаемъ ли?

Тѣзи тайна на предчувствіе-то е была, прѣзъ сичко-то врѣме, тайна и вѣчно ще си остане тайна.

И сами-тъ добросовѣстни Естествоиспытатели на природѣ-тъ сѣ доказали, че сѣка тайна, до тогава е великолѣпна, до тогава чудна и възхитителна, до тогава свята, до гдѣ тайна, а тайно-то ѣ щомъ излѣзе на явѣ, то става безобразно, като му сѣ насити сѣкій, получава отъ него отвращеніе, и сичка-та му хубость и привлѣкательно убожаваніе пада

Оригинален текст